

[Boligministeren]

i de kommende foranstaltninger, der skal gennemføres, er enig om at tage alvorligt fat på detailområderne, sådan at befolkningen ikke kan komme uden om at gennemføre de besparelser, som er så tvingende nødvendige. De vil i øvrigt være til gavn for dens egen daglige økonomi. I dette tilfælde kan besparelserne som nævnt i bedste fald blive på omkring 500 mill. kr. om året.

Johan Philipsen (V):

Må jeg ikke starte med at citere boligministerens næstsidste sætning: »Befolkningen kommer ikke uden om energibesparelser.« Heri er jeg ganske enig. På denne baggrund vil jeg forsøge at forklare, hvorfor vi ikke kunne gå ind for de foreslåede sanktionsmuligheder.

Opvarmningen i Danmark er delt imellem det offentlige og de private, og endvidere har vi en opdeling på en anden led, idet ca. 27 pct. af opvarmningen sker via fjernvarme. Det er i øvrigt ganske meget, og det skal vi være glade for. Når jeg ikke vil være med til at give fru Hansen en bøde, hvis hun ikke overholder bestemmelserne, så er det simpelt hen, fordi vi langtfra har gjort nok på det offentlige område. Det må vi gøre, inden vi griber ind over for relativt små forbrugere. Vi har bygget offentlige bygninger, hvis energiforbrug er overmåde stort. Vi bygger i øjeblikket f. eks. i Sønderjylland administrationsbygninger med et areal pr. ansat, der er dobbelt så stort, som jeg finder fornuftigt – i øvrigt under anførsel af en venstreborgmester. Der kan opregnes en lang række eksempler på, at det offentlige i de sidste år har tilladt sig et energiforbrug, der ligger langt ud over, hvad man må finde rimeligt.

Må jeg ikke i al venlighed sige til boligministeren: vi var begge to glade forleden dag, da vi nedlagde grundstenen til det nye udenrigsministerium. Det betyder, at udenrigsministeriet bliver samlet, men formodentlig skal de bygninger, det forlader, stadig opvarmes, og det nye udenrigsministerium vil formodentlig kræve noget i retning af 400–500 t olie, for at det kan blive opvarmet. Det var altså et skridt i retning af større energiforbrug, som vi begge var så glade for.

Der findes i det sønderjyske landsarkiv et billede af, hvordan det var engang, da den, der var lærer i Lundtoft skole, havde ret til

at grave tørv i de marker, jeg i sin tid drev, og der findes i samme landsarkiv et notat om, at eleverne havde pligt til hver dag i vinterhalvåret hver at medbringe en tørv for at opvarme den skole, de gik i.

Jeg er ikke modvillig over for at spare energi; det er rækkefølgen, kære boligminister, jeg har vendt mig imod. Jeg vil ikke på nærværende tidspunkt ikende den gamle fru Hansen en bøde, før vi – formodentlig in solidum med andre partier – har fejlet for vor egen dør.

Boligministeren (Ove Hove):

Jeg skal ikke forlænge denne diskussion, foranlediget af de sidste bemærkninger, ud over at sige, at dér, hvor vi nu tager fat, er et sted, hvor vi med en meget stor effekt og med en meget let administrerbar ordening kan få taget hul på problemerne. Det betyder ikke, at den offentlige sektor skal gå fri, tværtimod.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslaget om en ny affattelse af § 1
vedtoges med 125 stemmer mod 17.

§ 1 i den nye affattelse og § 2
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Erlendsson):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Anden behandling af:

Forslag til lov om optagelse af statslån i udlandet.

(Lovforslag nr. L 99. Fremsat 17/11 77. Første behandling 22/11 77. Betænkning 2/12 77).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslagets §§ 1 og 2 og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Erlendsson):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Anden behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel. (Refusion til arbejdsgivere for udbetalte dagpenge i arbejds-giverperiodens 4. og 5. uge m. v.).

(Lovforslag nr. L 72. Fremsat 26/10 77. Første behandling 10/11 77. Betænkning 30/11 77).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslaget og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Pilgaard Andersen (FP):

Ændringsforslaget om at nedsætte arbejdsgiverperioden i forbindelse med dagpenge til 1 uge er fuldstændig identisk med det ændringsforslag, som fremskridtspartiet stillede

den 1. juni dette år, men som dengang blev nedstemt af næsten alle partier her i folkettinget. 82 dage efter kom forslaget igen; denne gang var det fra det konservative folkeparti. Og nu ser vi det igen fra kristeligt folkeparti. Ud fra det kan vi igen se, at det var et godt ændringsforslag, fremskridtspartiet stillede dengang.

Dette ændringsforslag vil være med til at løse landets største problem, arbejdsløsheden, som formodentlig kommer op over 200.000 i denne vinter. Det er et alvorligt problem, vi står over for. Vi ved, at dagpengereformen har været med til at øge arbejdsløsheden ude over det ganske land, siden den blev gennemført. Mange virksomheder vægter sig ved at tage ny arbejdskraft ind i kortere perioder. Det indebærer alt for stor risiko og dermed følgende omkostninger, som er med til at forøge virksomhedens udgifter.

De partier, der hævder, at dette er et arbejdsgivertilskud, tager helt fejl. Dagpengeloven har aldrig hørt hjemme i arbejdsgiverregie. Arbejdsgiverne betaler for den arbejdskraft, de får, og ikke for den arbejdskraft, som de ikke får. I forbindelse med første behandling var der nogle af partierne her i folkettinget, der mente, at det var et arbejdsgivertilskud. Det er helt forkert. Det er simpelt hen en omkostning, der er blevet lagt på virksomhederne. Den må vi altså tage afstand fra. Det er ikke ensbetydende med, at vi mener, dagpengeloven ikke skal være her, men vi mener, at udbetalingen af dagpenge skal overføres til det offentlige; det er dér, den hører hjemme. Den hører ikke hjemme under virksomhederne.

Det er da klart, at lønmodtagerne skal sælge deres arbejdskraft så dyrt som muligt, og at arbejdsgiveren skal sælge sine produkter så godt som muligt. Det er helt nødvendigt, at vi ikke belaster vores virksomheder med yderligere omkostninger, som vil være med til at ødelægge konkurrenceevnen over for udlandet og hermed øge arbejdsløsheden, hvilket kan være en katastrofe for landet.

Ud fra det vil jeg gerne anbefale, at vi stemmer for dette ændringsforslag om at nedsætte arbejdsgiverperioden i forbindelse med dagpenge til én uge.

Ebba Strange (SF):